Klinická stáž IFMSA – Pleven, Bulharsko

Kristýna Gazurová

Srpen 2019

Příjezd

Nejlepší a nejrychlejší způsob dopravy do Plevenu bylo letět z Prahy přímým letem do Sofie, který trvá 1 hodinu a 50 minut. Jedná se o pravidelnou linku provozovanou bulharskými aeroliniemi Bulgarian Air. Zpáteční letenka i s jedním odbaveným zavazadlem mě vyšla na necelých pět tisíc. V Sofii bylo nutné se přesunout z letiště na vlakové nádraží metrem s jedním přestupem. Lístek na metro vyšel asi na 20 Kč. Přímý vlak ze Sofie do Plevenu jede asi 3 hodiny a vyjde na 150 Kč. Doporučuji si přikoupit místenku, která stojí asi 7 Kč, vlak byl totiž velmi plný. Existuje i autobusové spojení mezi Sofií a Plevenem ale doporučuji cestovat vlakem, protože trať vede malebným údolím řeky Iskar, které stojí za vidění. Na nádraží v Plevenu na mě čekala moje kontaktní osoba a odvezla mě na ubytování.

Ubytování

Měli jsme být ubytováni na koleji poblíž centra města, jak nám však po příjezdu bylo řečeno, ta se zrovna opravovala, a tak jsme bydleli na jiné, která byla v ne úplně přívětivé okrajové části města. Pěšky do centra i do nemocnice to trvalo asi 40 minut, nejbližší obchod byl pěšky 20. Naštěstí jsme brzy objevili trolejbus, který zastavoval kousek od koleje a do centra to zvládl za 5 minut. Úroveň bydlení na koleji byla hodně nízká. Budova, pokoje i koupelny byly staré, oprýskané a špinavé. Na pokojích, v kuchyňce i na chodbách byli švábi, na které jsme dostali nějaký postřik. Povlečení, které jsme dostali, bylo plné děr a nevypraných skvrn. Na pokoji jsme byly dvě. K dispozici jsme měli jednu ledničku pro všech 7 studentů.

Stravování

V Bulharsku se platí levy. Jedno leva je asi 13 korun. Ve všech větších obchodech se dalo bez problému platit kartou. V restauracích je nutné mít hotovost.

V propozicích stálo, že budeme mít zajištěno jedno teplé jídlo denně. Realita však byla jiná. Dostali jsme kapesné ve výši 60 leva, což znamenalo 3 leva na jídlo na den. V nemocniční kantýně bylo sice jídlo levné, ale 3 leva by stačilo leda na polívku, takže jsme si museli připlácet. Většinou jsem jedla tak za 5 ale třeba kluci, kteří toho snědli více utratili klidně 7. Jídlo v kantýně však bylo vynikající.

Mimo kantýnu se dalo jíst v restauracích, kterých bylo ve městě hodně a většinou byly poměrně levné. V některých měli menu v angličtině, ale nedalo se na to příliš spolehnout. Ani obsluha anglicky většinou neuměla.

Snídaně a večeře jsem si většinou kupovala v obchodě. Ve městě byla Billa, Lidl, Kaufland a místní řetězec Life. Sortiment byl srovnatelný s ČR a ceny možná i lehce nižší. Skvělé bylo velké množství čerstvého ovoce a zeleniny.

Stáž

Svou stáž jsem absolvovala na oddělení kardiologie. Úroveň zdravotnictví v Bulharsku není příliš vysoká. Nemocnice i vybavení byly velmi staré, nějakou desinfekci nebo použití rukavic před a po kontaktu s pacientem nikdo příliš neřešil. Do nemocnice jsme chodili na

devátou, odcházeli před obědem. Doufala jsem, že se zlepším v poslechu srdce a plic a čtení ekg. Bohužel se mi nesplnilo ani jedno. Na oddělení jsme byli tři studenti, velké štěstí bylo, že jeden z nich byl Bulhar, protože jinak bychom se vůbec nedomluvili. Naše dohlížející lékařka měla celý měsíc dovolenou a z ostatních doktorů o nás nikdo nejevil zájem. Jen dva doktoři na celém oddělení uměli anglicky. Průměrný počet pacientů na oddělení se pohyboval okolo 2-3. Za celý měsíc jsem jednou změřila tlak, a asi 3 krát poslouchala srdce. Jinak jsme se jen dívali, jak doktoři vyšetřují, nebo vysedávali na lékařském pokoji a prohlíželi si ekg. Certifikát jsme dostali ve třetím týdnu za docházku, kterou ale nikdo příliš nesledoval.

Město

Při výběru města jsme měli na výběr z pěti měst. Stejně jako většina studentů jsem nejvíc stála o přímořskou Varnu, bohužel jsem ale byla přidělena do Plevenu. Je to asi 100 tisícové město ve vnitrozemí zhruba 50 km od hranic s Rumunskem. Je to průmyslové město a z turistického hlediska zde není nic zajímavého. Po většinu měsíce se teplota pohybovala okolo 37 stupňů přes den a 22 v noci. Ve městě bylo několik bazénů, ale bylo nám řečeno, že ve většině z nich je kvalita vody dost pochybná. Koupat jsme se byli jednou, v bazénu asi 10 minut taxíkem od města, kde byla kvalita vody ověřená. V centru se nachází menší nákupní centrum a velké množství restaurací. Velkým problémem ve městě i obecně v Bulharsku jsou toulaví psi. Především v okrajových částech města jich bylo hodně, a i když nebyli útoční, nebylo setkávání s nimi příjemné, i přesto, že psy mám jinak ráda. Protože Pleven není turistické město, téměř nikdo zde nemluví anglicky, spíš než angličtiny jsem tedy při komunikaci s místními využívala podobnosti bulharštiny s češtinou.

K dopravě po městě jsme využívali buď trolejbus k dopravě do a z nemocnice, který stál 1 leva nebo taxíky, které byly levné, ale řidiči většinou nemluvili anglicky.

Společenský program

V Plevenu nás bylo celkem 7 studentů. Na starost nás měla jedna místní studentka, která však celý srpen měla praxi v nemocnici, a tak se nám téměř nevěnovala. První večer jsme byli na společné večeři v restauraci s typickými bulharskými pokrmy. Ve druhém týdnu nám zorganizovala výlet k vodopádům a jeskyni vzdálené asi hodinu cesty autobusem od města. Obě místa byla moc hezká, ve vodopádech jsme se mohli i vykoupat. V posledním týdnu nás ještě vzala na piknik do místního parku s jezery. To bylo z její strany vše, po zbytek času jsme se museli zabavit sami.

V rámci národního programu jsem se zúčastnila víkendových výletů do Plovdivu a Varny. Plovdiv je krásné město s bohatou historií a rozhodně stojí za návštěvu. Zde jsme se potkali se studenty z ostatních měst. Se studenty z mého města jsme ještě mimo program navštívili nádherný Bačkovský klášter, který se nachází v horách kousek od Plovdivu. Rozhodně doporučuji ho také navštívit. Varna je přímořské letovisko, které kromě písčitých pláží nabízí také historické památky a bohatý noční život.

Celkové zhodnocení

I přes mnoho nedostatků jako bylo ubytování, nulový medicínský přínos nebo nezajímavé město bez vyžití hodnotím stáž kladně. Cením si toho, že jsem mohla ochutnat vynikající bulharskou kuchyni a její typické pokrmy, seznámit se s místními lidmi, kteří jsou velmi přátelští a poznat mnoho míst, která stojí za vidění. Kromě toho jsem poznala spoustu

skvělých lidí z různých koutů světa a navázala nová přátelství. V neposlední řadě jsem se procvičila a zlepšila v angličtině, čehož si moc vážím. Stáž v Bulharsku vřele doporučuju, ne však v Plevenu, za ten měsíc mě totiž nenapadl jediný důvod, proč tam jet. Na závěr přidám jedno osobní doporučení, před cestou do Bulharska je dobré se naučit alespoň základy azbuky.